

[Anker Jørgensen]

men det er vigtigt, at vi nu får noget mere konkret at diskutere, så vi kan gøre fremskridt på dette område. Det er godt og vil vel også få en positiv effekt på selve arbejdsløsheden, således at beskæftigelsen fremmes.

Vi synes, det er godt, at statsministrene har foreslået, at der skal ydes flere penge til kulturaktiviteter, men når man samtidig siger, at det skal ske på bekostning af andre dele af det nordiske samarbejde, så er det skidt. De andre dele er måske i vid udstrækning netop de ting, som kunne være med til at fremme samarbejdet i en større europæisk sammenhæng, og som også kunne være med til at skabe flere job.

Jeg synes også, jeg skal nævne, at samarbejdet med de baltiske lande er et godt eksempel på, at her gik Nordisk Råds session foran hele det øvrige Europa.

Jeg vil gerne slutte med at sige tak til ministeren for nordisk samarbejde, som jeg synes i alle henseender har udført et godt og positivt arbejde for og med vor delegation, og for det nordiske samarbejde i det hele taget.

Engell (KF):

Indledningsvis vil jeg takke ministeren for hans redegørelse og benytte lejligheden til ligesom hr. Anker Jørgensen at takke for et godt og gensidigt samarbejde både med vores nordiske minister og med hans medarbejdere.

Der er ingen tvivl om, at næste uges session i Nordisk Råd i Stockholm vil blive præget af den vigtige historiske kendsgerning, at andre nordiske lande nu endelig og for alvor er på vej ind i det europæiske samarbejde inden for EU. De seneste dages forhandlingsresultat med de nye ansøgerlande giver gode forhåbninger om, at den udvidelse af EU, som længe har været et mål også i dansk politik, nu er inden for rækkevidde. Vi må aktivt arbejde for at støtte, at Norge så hurtigt som muligt kan følge efter.

Historisk er det vigtigt, fordi det udtrykker en erkendelse af den europæiske nødvendighed, som også giver muligheder for at styrke den nordiske dimension i det europæiske samarbejde. For det er jo en kendsgerning, at mens der har været en enorm fremdrift og tiltrækningskraft i den vesteuropæiske integration i de sidste 40 år, kan det nordiske samarbejde ikke beskrives på samme måde.

Nordisk samarbejde kunne i de allerførste år, efter at Nordisk Råd var etableret, fremvise en række konkrete resultater, bl.a. med etablering af et fælles nordisk arbejdsmarked og en pasunion, men herefter blev det tungere med ideerne og den politiske vilje, og derefter forsvandt en god del af fremdriften i det nordiske samarbejde.

Det samarbejde har således ikke været særlig iøjnefaldende sammenlignet med den europæiske udvikling i de seneste årtier, og det til trods for at vi med god grund kan være stolte af den nordiske model, fordi den har særlige værdier, når det gælder kultur, miljø, ligestilling, social ansvarsbevidsthed og samfundssystemer, som tager sig godt af sine borgere – men også indimellem gør det så grundigt, at overregulering, overbureautatisering og overbeskatning er blevet en del af billedet. Men tilbage står, at vi deler nogle fundamentale kulturelle og menneskelige værdier, som vi uden beskedenhed kan tilbyde og søge at præge det øvrige Europa med.

Et Norden i isolation fra Europa vil blive tvunget til at indrette både sit økonomiske og politiske system i fuldstændig afhængighed af den europæiske omverden, men uden at være med til at bestemme. Det betyder bare, at man ville være isoleret, men påvirket af udviklingen uden indflydelse på den.

Et isoleret Norden i forhold til Europa ville få stadig sværere ved at markedsføre de gode ideer og værdier, vi har stået for, alene fordi vi ikke sidder med ved bordet. Det er ikke, og det bør ikke være vores politik, og derfor er beslutningen i de andre nordiske lande, og det resultat, der er opnået, betydningsfuldt. Det giver også Danmarks krav om større åbenhed og nærhed i EU-samarbejdet langt større vægt. Tyngden i EU har i en lang årrække ligget i Central- og Sydeuropa. Nu flyttes balancen til fordel for Norden.

Men det er så også vigtigt, at vi formår at indrette det nordiske samarbejde i forhold til de udfordringer, der melder sig i relation til den europæiske proces. Vi må arbejde videre med at afbureautatisere, forenkle og effektivisere arbejdsprocedurerne, og vi må stræbe hen imod en dagsorden, som betyder, at Nordisk Råd kan fastholdes som den centrale nordiske platform, hvor ideer og synspunkter, meninger og forslag formes, og hvor vi i fællesskab kan